

Gabriel Company, amb la seva camarilla política, ens ha castigat amb la que possiblement ha estat la més nefasta legislatura a les Illes Balears en termes de conservació del patrimoni natural. Amb l'excusa dels retalls pressupostaris per afrontar la crisi financera s'ha anat molt més enllà del simple ajustament econòmic, i s'ha adoptat una política de desprotecció efectiva del medi natural mitjançant el canvi de prioritats de gestió, la reestructuració organitzativa i de funcionament, i en alguns casos la reforma de la planificació per tal d'ajustar-la a les noves directrius, entre d'altres aspectes. Tot això amb l'objectiu de debilitar el pilar fonamental de la conservació (amb les seves línies d'investigació, seguiment, control ambiental, vigilància, educació, implicació social) i en canvi potenciar l'ús generalista dels espais naturals protegits i facilitar la seva explotació comercial per part de propietaris i empreses.

Després del 24 de maig s'obre un nou panorama, i la possibilitat d'esmenar part del dany infligit al llarg dels passats 4 anys. Sempre és més fàcil destruir que reconstruir, i per això ara la feina que hi ha per fer és molta i complicada.

El més urgent probablement és invertir la recuperació de la capacitat de gestió dels espais naturals protegits. Això vol dir dotar-los de pressupost suficient i del personal necessari per dur a terme correctament les necessàries tasques de gestió, seguiment, ordenació, informació, manteniment i vigilància. Restituir el personal acomiadat el desembre de 2012 hauria de ser la primera passa. Cal també recuperar les direccions de Mondragó i s'Albufereta, ara compartides amb altres espais protegits, i restituir competències als equips gestors.

En aqueix sentit, és fonamental tornar a comptar amb els programes de seguiment biològic dels espais protegits, un dels aspectes més maltractats durant aquesta legislatura, recuperant el personal tècnic acomiadat i impulsant o facilitant de bell nou la investigació i conservació aplicada, tant per part de la pròpia administració com per les entitats científiques.

Però restituir lo malmès durant els passats 4 anys no és suficient; cal anar més enllà. Si la conservació del patrimoni natural ha de ser, i així ho consideram, un eix estratègic de la nostra societat, cal avançar en les

assignatures pendents més urgents. La recuperació dels espais protegits retallats en l'època Matas (Cala d'Hort, Península de Llevant), la protecció d'alguns espais molt rellevants encara pendents (per exemple Es Trenc-Salobrar de Campos) i algunes ampliacions necessàries (com la d'àrees de la Serra de Tramuntana, s'Albufera de Mallorca o els entorns marins de Cabrera i Sa Dragonera) han de formar part del full de ruta. Aquestes mancances venen d'enrere, i malauradament tampoc es varen satisfer en la legislatura 2007-2011 governada per un pacte progressista. Cal aprofitar la nova oportunitat.

Per invertir aquests i altres reptes els propers anys es necessiten fonamentalment dues coses. En primer lloc voluntat i decisió política (que donam per fet que n'hi haurà), tenint en compte que previsiblement afloraran de bell nou els moviments contraris a l'increment de protecció territorial. En segon lloc finançament suficient, i aquí caldrà establir una relació de compensació directa entre la nostra principal economia i el patrimoni natural sobre el qual es sustenta. •

TONI MUÑOZ

Per **Xavier Llabrés**

*Un lligam entre el medi natural i urbà
dels nostres pobles i ciutats*

L'any passat, a iniciativa de la comissió d'ornitologia i gràcies a un acord de col·laboració amb l'ICO (Institut Català d'Ornitologia), es va engegar un programa de llarg recorregut al GOB: el Projecte Cabots. Aquest projecte neix des de l'interès pel seguiment d'una de les espècies més lligades a l'home durant el seu període de cria, el cabot (*Delichon urbicum*), amb la intenció de conèixer la presència, estat i evolució de la nostra població nidificant.

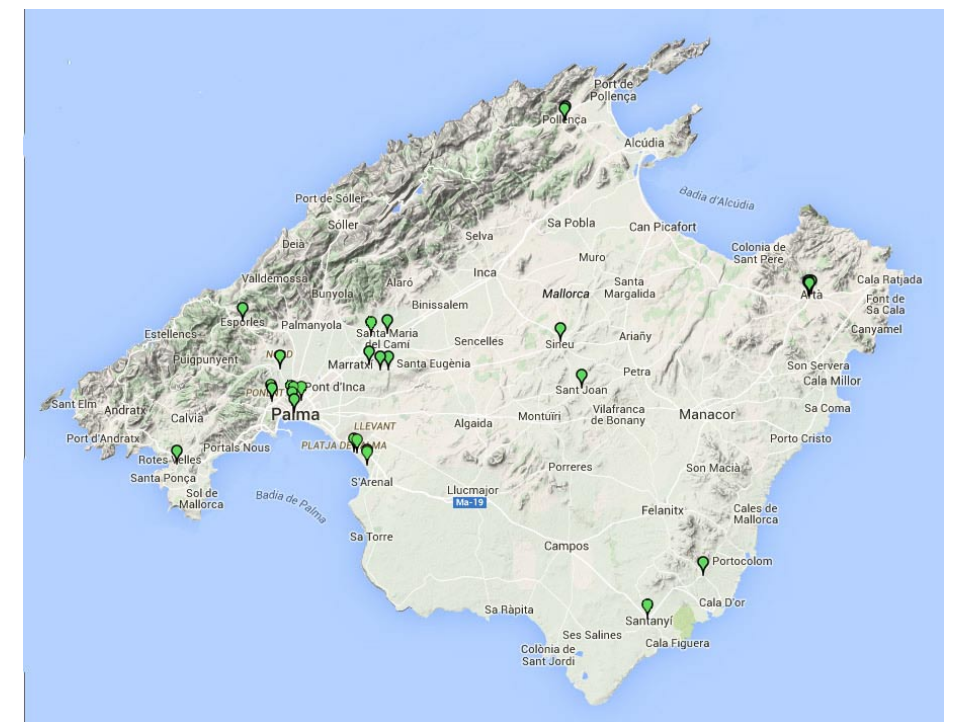
Una de les parts més interessants del projecte és l'ampli ventall de possibles voluntaris que, de manera individual o col·lectiva, ja sigui amb la família o l'escola, hi poden participar mitjançant un senzill cens de nius, observant-ne l'estat i la seva ocupació. A més, cadascú s'encarrega voluntàriament de les quadrícules que tria i troba adient, així que cada voluntari pot censar la quadrícula més propera a ca seva i participar-hi ampliant el coneixement d'aquesta espècie que, tot i la seva relació amb

l'home, és encara una desconeguda en molts aspectes.

L'ICO, dins el marc de feina conjunta i col·laboració, ens facilita l'entrada de dades i anàlisi posterior dins la plataforma amb la qual treballa a tot Catalunya: www.orenetes.cat. Nosaltres podem donar-nos-hi d'alta com usuaris i introduir dades amb facilitat gràcies a un sistema pràctic i senzill, tot i que, en cas que tinguem problemes, podem visualitzar tutorials molt entenedors i clarificadors o

posar-nos directament en contacte amb la coordinació a Mallorca: projectecabots@gmail.com.

Ara ja ha començat una nova temporada i per això us animem a inscriure-us-hi i formar part activa del **voluntariat ornitològic**! És una fantàstica ocasió per familiaritzar-se amb la metodologia de censos i aprendre d'aquests veïns que amenitzen anualment els carrers de pobles i ciutats de les nostres illes.

Mapa de participació 2014

Participar-hi és molt senzill!

Recorda que el cens es realitza de l'1 al 31 de maig i del 15 de juny al 31 de juliol.